

za zwalczenie idei gwałtem, i podnosząc namiętny żywiołowy protest, gwałt gwałtem odcisnął, narażając się na bagnety i kolbowanie. Protest młodzieży przeciw krzyczącej niesprawiedliwości wyroku nie mógł nie przybrać form gwałtownych i szorstkich; w objawianiu uczuć silnych i szczerych, do najwyższego stopnia wzburzonych, obrażona godność ludzka nie pozwala zważać na względy konwenansów przyzwoitości.

Wypadki które po relegacjach nastąpiły, mają wielkie znaczenie w dziejach krakowskiej młodzieży — znaczenie które już dzisiaj do pewnego stopnia ocenić można. Będą one przedewszystkiem wskazówką i przykładem odstrasającym dla każdego ktoby w stosunkach z młodzieżą chciał się znów chwycić środków tak nie fortunnie użytych przez p. Rektora Korczyńskiego, środków które ogólnie zeharakteryzować można jako systematycznie i na szeroką skalę podjęte demoralizowanie młodzieży. Jeszcze ważniejsze jest znaczenie tych wypadków dla rozwoju zasad i myśli młodzieży krakowskiej. Jeżeli silnie wstrząśniemy roztwór nasycony jakimś ciałem, ścinają się w nim i osadzają kryształy. Takim wstrząśnieniem były ostatnie zajścia dla umysłów młodzieży: dzięki im przekonania mgliste i nie jasno odczuwane skryształizowały się i uświadomiły w bardzo wielu głowach. Relegowani znaleźli satysfakcję moralną w ogólnych objawach sympaty i współczucia, w przekonaniu że upadając przyspożyli mnóstwo zwolenników swej sprawie; stratę materialną powetowała im młodzież umożliwiając dokończenie studiów za pomocą koleżeńskiego stypendyum.

Nie możemy czytać w cudzych myślach, sądzymy jednak że rozpatrując owoce swej działalności i zestawiając bilans strat i korzyści, jakie ona przyniosła, pan Rektor Korczyński musiał sobie w końcu powiedzieć:

„Przegrałem strasznie!”

.
Barykady wszelkich rewolucyi na tym miłym świecie staczanych, przekonały, że przeciwko kulom armatnim mogą bardzo dobrze służyć worki z sieczką, piaskiem lub popiołem, materace, piernaty, szmaty i tym podobne rzeczy. — Czytając prospekt „Prze-